

Willem Vissers: 'Van Oostveen mag in zijn handjes knippen dat hij mag blijven'

P23

Opinie & Debat

Good Luck

COLUMN IN AMSTERDAM-NOORD

Over een senator die zijn huis deelt met elf jongeren.

Tjitske Kuiper gaat voor, een huis in dat meteen doet denken aan vroeger. Door de bouw: huize Good Luck werd in de jaren twintig gebouwd als directeurswoning voor Draka, de draadkabelfabriek in Amsterdam-Noord. Door de inrichting: veel donker hout en prenten. Voor wie zelf een christelijke jeugd had, is ook de sfeer meteen herkenbaar.

Even later – we zitten al aan tafel en dochter Christi (18) is er ook bij – komt de heer des huizes thuis. Roel Kuiper (53) is rector van de Theologische Universiteit in Kampen. Daarnaast is hij lid van de Eerste Kamer namens de Christen-Unie. Kuiper maakte naam als voorzitter van de parlementaire onderzoekscommissie die eer inlegde met haar rapport naar de gevolgen van – doorgesloten – privatisering.

Een beetje senator komt na een dag op het Binnenhof thuis in een villa in de duinen of een herenhuis in het oude centrum. Kuiper keert terug naar Good Luck, waar zijn gezin woont met jongeren uit alle windstreken, eigenhandig bij elkaar gescharreld. Als de vis en de gevulde paprika's op zijn, leest hij voor uit de Bijbel. Iets over de zalving van koning Saul door de profeet Samuel. Hij vertelt hoe dat op gespannen voet staat met de bedoeling van God dat Israël geen koning zou nemen.

Een maand of twee geleden – de vluchtelingenstroom begon echt goed op gang te komen – vonden CU-politici zichzelf onverhoeds terug in het verdomhoekje. Hun oproep vluchtelingen thuis op te vangen was als een boemerang teruggekomen: en jullie dan, hoeveel vluchtelingen zitten er eigenlijk bij jullie aan de keukentafel? Iets van die christensolidariteit is in Good Luck terug te vinden.

Elf jongeren wonen er. Ze komen uit Armenië, Iran, Indonesië of gewoon uit Nederland. Ze studeren, zijn verhuizer, studentenpastor, werken in een bedrijfsrestaurant of zijn gezinscoach. Eén ding hebben ze gemeen: allemaal zijn het christenen.

Na hun studietijd in Amsterdam heeft het gezin Kuiper overal en nergens gewoond. Hun kinderen groeiden op aan een hofje in Barneveld. Lekker rustig, veel christenen in de buurt. Maar veel gebeurde er niet. Op zeker moment begon de stad weer te trekken. Ze wilden allerlei soorten mensen om zich heen, verhuisden naar een eengezinswoning in Amsterdam-Noord, dicht tegen de rondweg aan, waar mensen woonden voor wie het elders te duur was.

Dat was niet genoeg, ze wilden

Roel en Tjitske Kuiper: 'Blik op de samenleving van binnenuit.'

'Weinig regels.'

Maarten, Ehsan en Nienke: 'Hier is hij down-to-earth.'

'Dromen van getijden zoals in een klooster. Met een ochtend- en avondgebed'

meer: wonen met jongeren. Zo doende is er nu Good Luck, een huis met veel kamers dat ze voor tien jaar huren van de diaconie van de protestantse kerk.

'We zijn geen klooster', zegt Kuiper. 'Er zijn weinig regels. Er is een schoonmaakrooster en elke woensdag eten we samen en praten over wat ons bezighoudt, lezen uit de Bijbel en bidden met elkaar. Het moet niet te zwaar worden. Drinken mag, roken graag op het balkonnetje.'

Potentiële bewoners melden zich aan via Hoop van Noord en andere kerkelijke circuits, via via of door te reageren op de site. Ze betalen een marktconforme huur en worden geacht rekening te houden met elkaar. Noro mag dus niet dag en nacht drummen, wie zoals Akwasi vroeg opstaat voor zijn werk, moet stil zijn.

'Dit geeft een blik op de samenleving van binnenuit', zegt Kuiper. 'Dat is wat we zochten. Je wilt dicht bij de levens staan van mensen die het niet gemakkelijk hebben.' Als voorbeeld geeft hij zijn ervaringen met werkbedrijf UWV toen hij de dove Akwasi hielp werk te vinden. 'Dan stuit je op ondoordringbare bureaucratische lagen. Wat maken we het elkaar moeilijk met al die regels. Dat stel ik dan in Den Haag aan de orde.'

Maarten en Bettina wonen in de omgebouwde garage van het huis. Studentenpastor Maarten (28) zou graag nog meer community willen. 'Ik droomde van getijden zoals in een klooster. Met een ochtend- en avondgebed. Maar we zijn allemaal druk hier.'

Ehsan (31) uit Iran vertelt hoe hij als jochie van vijftien een bijbel kreeg van een taxichauffeur in Teheran en op slag gegrepen werd. Nu studeert hij fysiotherapie aan de Hogeschool van Amsterdam. Dat hij in een huis woont met een zo belangrijk man als Kuiper, die zelfs de koning van Nederland ontmoet heeft, het is voor Ehsan moeilijk te bevatten. 'Hier is hij down-to-earth. Ik heb wel het gevoel dat ik serieus moet zijn. Als ik hem zie, stop ik mijn telefoon in mijn zak.'

Ariejan Korteweg
a.korteweg@volkskrant.nl

Commentaar

Duurzame kennis

Ter stimulering van duurzame technologie moet de overheid vooral een faciliterende rol spelen.

De verkoop van duurzame technologie gaat vaak hand in hand met dwingende maatregelen door de overheid. Philips ging pas veel meer spaarlampen en ledlampen verkopen nadat de EU de gloeilamp in de ban had gedaan. En de verkoop van stekkerauto's als de Mitsubishi Outlander kreeg in Nederland pas vleugels na invoering van een ruimhartige subsidieregeling.

Ook voor de oplossing van het klimaatprobleem zal een samenspel noodzakelijk zijn tussen private technologie en publieke regels. In Parijs, waar 195 landen vergaderen over het klimaatprobleem, speelt technologische ontwikkeling een belangrijke rol. Zeker na de lancering van het plan van Bill Gates en andere multimiljonairs om veel geld te reserveren voor technologische ontwikkeling liggen enkele cruciale vragen op tafel. Hoe moeten overheden nieuwe technologieën stimuleren? En hoe kan de nieuwe kennis over duurzaamheid ook ter beschikking komen van arme landen zonder belangen van private partijen te schaden?

Subsidie voor elektrische auto's bleek te duur

De praktische uitwerking is zeer lastig. Als de overheid te veel geld reserveert voor subsidiëring, dreigt het gevaar dat de belastingbetaler erg duur uit is om het klimaat te verbeteren. De miljardensubsidie voor elektrische auto's is zo'n te dure aanpak geweest. Het opleggen van dwingende regels is effectiever, zoals bij het verbod op gloeilampen. Dan betaalt niet de overheid, maar de consument de prijs en zal de onderlinge concurrentie tot prijsdalingen leiden. Om tot dergelijke wettelijke afspraken te komen, is langdurig politiek overleg noodzakelijk. Zeker op mondiaal niveau lijkt dit op korte termijn onhaalbaar.

De overheid (zowel in Europees verband) zal daarom in eerste instantie vooral een faciliterende rol moeten spelen. De overheid kan hoogwaardig onderzoek van private ondernemingen naar duurzame technologieën ondersteunen met onderwijs en vestigingsbeleid. Ook kan de overheid proberen universitaire kennis beter te delen met kennisinstellingen in andere landen. En de overheid kan proberen ondernemingen te stimuleren om – zoals Elon Musk bij de elektrische autofabrikant Tesla doet – technologische patenten sneller te delen. Hoe meer duurzame kennis breed beschikbaar is, hoe sneller de opwarming van de aarde valt te stuiten.

Xander van Uffelen

VK op zondag 13 december 2015

De wereld volgens Bert Koenders

Sinds zijn aantreden vorig jaar als minister van Buitenlandse Zaken zijn de brandhaarden in en rondom Europa alleen maar groter geworden. Doet Nederland genoeg om de crises te bestrijden en de dreigingen het hoofd te bieden? Voor het eerst zet minister **Bert Koenders** het Nederlandse buitenlandbeleid uiteen. Met een column van politiek commentator **Martin Sommer**.

Gespreksleiding:
Natalie Righton en Paul Brill.

■ Aanvang 16.00 uur,
einde 17.30 uur
■ Toegang €7,50,
€6,50 (korting)

■ De Rode Hoed, rodehoed.nl
■ Keizersgracht 102
■ 1015 CV Amsterdam

